

Arrest

nr. 56 062 van 16 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, op 5 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 7 juli 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. ROMBOUTS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende bij de Belgische overheid op 17 december 1998 een asielaanvraag in. Zij was vergezeld door twee te Belgrado geboren kinderen, Mileve geboren op 25 juli 1983 en Dragan geboren op 24 mei 1992. Het verblijf werd geweigerd bij beslissing van 5 februari 1999. De Commissaris-

generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen oordeelde evenwel op 26 mei 1999 dat verder onderzoek noodzakelijk was.

1.2. Op 10 oktober 2001 werd verzoekster door Duitsland overgedragen aan België bij toepassing van de Dublin conventie.

1.3. Op 31 mei 2002 werd het te Hamburg op 22 december 2001 geboren kind Jasmina Jovanovic ingeschreven.

1.4. Op 16 juni 2003 werd het kind Stanojevic Jelena, geboren te Antwerpen op 18 juni 2003 ingeschreven.

1.5. Verzoekster werd op 30 januari 2003 te Antwerpen op heterdaad betrapt op diefstal van een GSM en een bieper van achter de bar van een restaurant. Het OCMW Zandhoven laat op 16 oktober 2003 weten dat verzoekster en de twee kinderen Jasmina en Jelena ten laste werden genomen van het OCMW. De vader van Jelena komt regelmatig naar Antwerpen. Wegens schulden, oplichterij en geweld was het moeilijk samenwerken met het gezin.

1.6. Via de gemeente Deurne werd op 23 juni 2003 een aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend voor het gezin. Zij zette haar asielprocedure stop op 29 maart 2001 om die te hervatten in april 2002. Daardoor kwam zij niet in aanmerking voor een definitieve regularisatie.

1.7. Op 11 april 2005 werd een tweede aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend, voor haarzelf en haar twee kinderen.

1.8. Verzoekster werd op 20 juli 2005 te Hasselt aangehouden door de onderzoeksrechter als gevolg van gewone diefstal. De correctionele rechtbank te Mechelen veroordeelde haar op 20 oktober 2005 tot 8 maanden gevangenisstraf wegens diefstal.

1.9. Verzoekster diende op 22 maart 2007 een tweede asielaanvraag in, zonder identiteitsdocumenten voor te leggen, waarbij zij stelde niet te weten waarom haar ouders naar België zijn gekomen, niet te weten waarom de levensomstandigheden slecht zouden zijn in Servië en hier wenst te blijven omdat haar kinderen hier naar school gaan en haar ouders geregulariseerd zijn.

1.10. Bij beslissing van 28 maart 2007 werd het verblijf geweigerd.

1.11. Per brief van haar advocaat van 20 maart 2007 werd gevraagd om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zij Roma zigeuner zou zijn.

1.12. Bij beslissing van 19 juni 2007 weigerde de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster tekende beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en werd op 6 december 2007 in bezit gesteld van een bijzonder verblijfsdocument onder de bijlage 35.

1.13. Bij beslissing van 13 november 2007 werden de aanvragen om machtiging tot verblijf ingediend op 23 september 2003 en 11 april 2005 ontvankelijk, doch ongegrond bevonden.

1.14. De beslissing van 13 november 2007 werd ingetrokken op 20 november 2007.

1.15. De correctionele rechtbank te Hasselt veroordeelde verzoekster tot 3 maanden gevangenisstraf wegens diefstal met geweld en bedreiging.

1.16. Bij arrest nummer 10.371 van 23 april 2008 van deze Raad werd de beslissing Van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 18 juni 2007 vernietigd.

1.17. De beslissing werd overgedaan en op 31 juli 2008 werd de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus nogmaals geweigerd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

1.18. Bij beslissing van 2 oktober 2008 werden de aanvragen om machtiging tot verblijf van 23 september 2003 en van 11 april 2005 nogmaals ongegrond verklaard.

1.19. Via de burgemeester van 2150 Borsbeek diende verzoekster op 9 december 2008 opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in, bij toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en met verwijzing naar de aangekondigde regeringsmaatregelen.

1.20. Bij arrest nummer 19.049 van 24 november 2008 van deze Raad werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster geweigerd.

1.21. Per brief van 7 april 2009 vroeg de raadsman van verzoekster toepassing te maken van het beginsel dat vreemdelingen met een verblijf van vijf jaar en schoolgaande kinderen verblijfsrecht kunnen verwerven.

1.22. Bij beslissing van 7 juli 2010 werd de op 9 december 2008 en op 7 april en 15 december 2009 aangevulde aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard daar niet werd voldaan aan de voorwaarde de nodige identiteitsdocumenten voor te leggen. Dat is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering als volgt luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 09.12.2008 werd ingediend en op 07.04.2009 en op 15.12.2009 werd aangevuld door:

(S.M.) (...)

+ kinderen

(...)

Allen: nationaliteit: Servië

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkenes advocaat beroept zich op de vrijstelling voorzien in artikel 9bis §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006, die stelt dat betrokkene geen internationaal paspoort moet voorleggen gezien de lopende asielaanvraag. Deze asielaanvraag werd echter reeds afgesloten met de beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen op 24.11.2008.

De administratie is verplicht om over te gaan tot een beslissing rekening houdende met alle relevante elementen waarover zij op dat ogenblik beschikt. Aangezien wij vaststellen dat de asielprocedure van betrokkene thans is afgelopen, kan zij zich niet meer beroepen op een documentaire vrijstelling, zoals voorzien in artikel 9bis §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006. Zoals hieronder uiteengezet, blijkt eveneens dat betrokkene noch enig afdoend bewijs voorlegt om haar identiteit te staven, noch dat zij enige geldige rechtvaardiging aanbrengt voor de afwezigheid van een identiteitsdocument (zoals begrepen in de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b)).

Bovendien stelt de RVV in zijn arrest nr. 26.814 d.d. 30.04.2010 het volgende “het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren”. Derhalve is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld.

Betrokkenes raadsman haalt immers aan dat haar identiteit voldoende blijkt uit een attest van samenstelling van het gezin d.d. 04.06.2008, een sis-kaart en het attest door het CGVS opgesteld bij

haar eerste asielaanvraag. Deze documenten maken geen door onze diensten aanvaarde identiteitsbewijzen uit daar de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II c 1-b) stelt dat het voorgelegde identiteitsbewijs een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart moet zijn.

Het verder door betrokkene voorgelegde stuk, het attest van immatriculatie nr. N0348925, kan niet door onze diensten worden aanvaard als zijnde een identiteitsdocument aangezien dit document wordt afgeleverd door de gemeente, in het kader van een asielaanvraag, op basis van de door haar verstrekte identiteitsgegevens. Bovendien stelt het attest van immatriculatie duidelijk dat dit document geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs uitmaakt.

We merken op dat de omzendbrief van 21.06.07 (punt II c 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart. Gezien deze aanvraag noch van een identiteitsstuk, noch van een geldige verschoning voor de ontvankelijkheidsvoorwaarde vergezeld is, is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde van deze aanvraag dus niet vervuld.

Onderhavige aanvraag 9bis bevat ter bewijze van identiteit eveneens twee bewijzen (Nr. 06/0042 en Nr. 06/0043) van inschrijving in de gemeente Borsbeek van de kinderen van betrokkene, door de betrokkene identiteitskaart genoemd. Ook hier geldt weer dat deze documenten geen internationaal erkend paspoort, of een gelijkwaardige reistitel, of een nationale identiteitskaart uitmaken zoals vereist in de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II c 1-b). Deze documenten kunnen bijgevolg niet aanzien worden als door onze diensten aanvaarde identiteitsbewijzen. U legde deze documenten reeds voor bij uw asielaanvraag en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelde bij beslissing d.d. 31.07.2008 reeds dat deze documenten enkel aantonen dat u tweedochters hebt, waarvan er één geboren is in België.

Betrokkene zou een paspoort bij de ambassade van Servië hebben aangevraagd. Zij zou tot op heden nog steeds geen paspoort hebben ontvangen. Betrokkene bewijst echter op geen enkele wijze dat zij zelf persoonlijk de nodige stappen heeft ondernomen of dat zij zich persoonlijk zou hebben aangemeld bij de Servische ambassade teneinde de vereiste identiteitsdocumenten te verwerven. Het is nochtans aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs voor te leggen. Bijgevolg wordt deze motivering niet aanvaard door onze diensten.

Betrokkene haalt tenslotte aan dat zij gehoord wil worden door de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. Deze commissie maakt inderdaad deel uit van het engagement dat de regering is aangegaan. Echter, zij is enkel bedoeld voor mensen die qua verblijfsduur in aanmerking zouden kunnen komen voor regularisatie, maar voor wie twijfels bestaan over de lokale verankering. Aangezien de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde van deze aanvraag niet is vervuld, kan dit argument niet worden aanvaard als geldige reden ter vrijstelling van het voorleggen van een identiteitsdocument in het kader van de onderhavige aanvraag 9bis.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij haar bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

* De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij beslissing tot weigering van de erkenning door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen op datum van 24.11.2008.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden.

Het attest van immatriculatie en/of de documenten die werden afgegeven op het ogenblik dat belanghebbende zich vluchteling verklaarde dienen te worden ingetrokken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster de schending op van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Verzoekster licht haar enig middel als volgt toe:

“Art. 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: §1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat een vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op: de asielaanvrager wiens asielaanvraag niet definitief werd af gewezen (...) de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot. De materiële motiveringsplicht veronderstelt dat de genomen beslissing gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en die kunnen worden gecontroleerd. Het zorgvuldigheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing zorgvuldig is voorbereid en stoelt op een correcte feitenvinding. Het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voortspuit uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

In de bestreden beslissing wordt ten onrechte geoordeeld dat verzoekster geen afdoend bewijs voorlegt om haar identiteit en deze van haar beide minderjarige kinderen te staven. Op grond van de bewijzen die verzoekster bij haar initieel verzoek dd. 9 december 2008 en bij de aanvulling d.d. 15 december 2009 gevoegd had, kan niet redelijkerwijze afgeleid worden dat verzoekster niet op een afdoende wijze het bewijs levert van haar identiteit en deze van haar minderjarige kinderen. Bij het verzoekschrift dat verzoekster op 9 december 2008 had ingediend, werd de geboorteakte van de beide kinderen gevoegd. Het oudste kind is in Duitsland geboren, terwijl het jongste kind in België is geboren. Bij de aangifte van een geboorte in België dient de moeder zich te identificeren. De gegevens van verzoekster vermeld in de geboorteakte stemmen overeen met de gegevens vermeld op het attest van immatriculatie A dat als stuk 1 bij de aanvulling dd. 15 december 2009 was gevoegd, thans stuk 2 gevoegd bij huidig verzoekschrift. Bij de aanvulling dd. 15 december 2009 was een attest van samenstelling van gezin gevoegd uitgaande van de gemeente Borsbeek waarop alle identiteitsgegevens van de leden van het gezin vermeld staan met o.a. de vermelding van het rijksregisternummer. De identiteit van verzoekster is derhalve voldoende gestaafd aan de hand van de geboorteakte van één van haar kinderen samen met het attest van gezinssamenstelling uitgaande van de gemeente Borsbeek en het attest van immatriculatie A.

De identiteit van de kinderen wordt niet alleen gestaafd door de geboorteakten die bij het verzoekschrift van 9 december 2008 gevoegd waren maar ook door de identiteitsstukken nr. 06/0042 en 06/0043 afgeleverd door de gemeente Borsbeek. Dergelijke identiteitsstukken worden maar afgeleverd indien de identiteit van het kind vaststaat. Dergelijk documenten zijn immers officiële documenten ter staving van de identiteit van een kind onder de twaalf jaar in toepassing van art. 1 van het K.B. dd. 10 december 1996 betreffende de verschillende identiteitsdocumenten van kinderen onder de twaalf jaar;

- Art. 1 K.B. dd. 10 december 1996: Er wordt een identiteitsstuk afgegeven aan elk kind onder de twaalf jaar bij zijn eerste. Inschrijving in de bevolkingsregisters of het wachtregister van een Belgische gemeente. De gemeente van inschrijving geeft dit stuk gratis af. De beoordeling in de bestreden beslissing dat een dergelijke document geen voldoende bewijs van identiteit inhoudt is manifest onterecht. Al deze gegevens in hun samenhang staven zowel de identiteit van verzoekster en haar beide minderjarige kinderen. De bestreden beslissing schendt dan ook de materiële motiveringsverplichting, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel door te oordelen dat de door verzoekster voorgelegde documenten de identiteit van verzoekster en haar twee kinderen niet staven. Verwerende partij heeft de door verzoekster voorgelegde documenten niet grondig onderzocht zodat zij haar beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en deze beslissing niet stoelt op een correcte feitenvinding. Op grond van de door verzoekster voorgelegde documenten kan immers niet redelijkerwijze tot het besluit gekomen worden dat de identiteit van verzoekster en haar beide kinderen niet gestaafd is. Derhalve is in casu wel degelijk voldaan aan de ontvankelijkheidsvereiste opgelegd door art. 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoekster en haar beide kinderen beschikken over de vereiste identiteitsdocumenten die hun identiteit staven zodat de bestreden beslissing art. 9bis van de Vreemdelingenwet schendt door de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend door verzoekster,

zowel in eigen naam als in hoedanigheid van wettig vertegenwoordiger van haar beide kinderen, (...), onontvankelijk te verklaren”.

2.3. Volgens verzoekster bracht zij wel degelijk het bewijs van haar identiteit bij door de geboorteakten van het in Duitsland geboren kind en het in België geboren kind. De gegevens van de geboorteakte stemmen overeen met die van het attest van immatriculatie. Er zou geen twijfel bestaan omtrent de identiteit van de kinderen. Door desondanks te oordelen dat dergelijke documenten geen voldoende bewijs inhouden van identiteit, zou de materiële motiveringsplicht zijn geschonden.

2.4. Sinds 1 juni 2007 vermeldt de vreemdelingenwet in artikel 9bis expliciet een vreemdeling die beroep wenst te doen op de toepassing van dit artikel over een identiteitsdocument moet beschikken om de aanvraag te kunnen doen. In principe moet een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart voorgelegd worden. Vreemdelingen die geen identiteitsdocumenten kunnen voorleggen, moeten aantonen dat ze in de onmogelijkheid verkeren om aan deze documenten te geraken, hetgeen impliceert dat de aanvraag vergezeld gaat van een afdoende uitleg waarom zij geen geldig identiteitsstuk kunnen voorleggen. Deze verplichting geldt evenmin voor asielzoekers wiens asielprocedure nog in behandeling is door het Commissariaat-Generaal of deze Raad. Indien er een toelaatbaar cassatieberoep of een (oud) annulatieberoep hangende is bij de Raad van State tegen een afgewezen asielprocedure, geldt de verplichting ook niet (zie o.m. R.v.St. nr. 190.417 van 13 februari 2009).

2.5. De motivering van de bestreden beslissing is ter zake echter zeer duidelijk:

“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.”

2.6. Verzoeksters laatste asielaanvraag werd echter reeds afgesloten met de beslissing ‘*weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming*’ door deze Raad bij arrest nr. 19.049 van 24 november 2008. Er zijn geen gegevens voorhanden die erop wijzen dat verzoekster tegen dit arrest beroep aantekend zou hebben bij de Raad van State.

2.7. Gelet op de vaststelling dat verzoeksters asielprocedure is afgelopen, kan zij zich niet meer beroepen op een documentaire vrijstelling, zoals voorzien in artikel 9bis §1 van de vreemdelingenwet. Tevens blijkt dat verzoekster geen afdoend bewijs heeft voorgelegd om haar identiteit te staven, noch dat zij enige geldige rechtvaardiging aanbrengt voor de afwezigheid van een identiteitsdocument (zoals begrepen in de Omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006, B.S.: 4 juli 2007, zoals bijgewerkt op 5 juli 2007).

2.8. In voornoemde Omzendbrief staat het volgende te lezen onder punt II C 1-b:

b) Identiteitsdocument of vrijstelling

Het nieuwe artikel 9bis stelt als algemene regel dat de vreemdeling dient te beschikken over een identiteitsdocument. In dit verband kunnen enkel een internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of een nationale identiteitskaart aanvaard worden. (5) Het is hierbij niet vereist dat deze documenten nog steeds geldig zijn.

De voorwaarde dat de vreemdeling een identiteitsdocument moet bezitten, geldt niet voor :

- de asielzoeker die zich in de asielprocedure bevindt, of die een toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State tegen de asielbeslissing, en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpsingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die op geldige wijze aantoont dat hij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België.

Een kopie van het identiteitsdocument, of de motivering waarom de betrokkene in voorkomend geval zou vrijgesteld zijn van deze verplichting, dient opgenomen te zijn in de verblijfsaanvraag.

2.9. Verzoekster haalt aan dat haar identiteit voldoende blijkt uit een attest van samenstelling van het gezin van 4 juni 2008, een SIS-kaart en het attest door het Commissariaat-Generaal opgesteld bij haar eerste asielaanvraag. Deze documenten ressorteren echter duidelijk niet onder diegene die bedoeld worden in artikel 9bis van de vreemdelingenwet of de toelichting door de omzendbrief van 21 juni 2007 (punt II c 1-b). De wet stelt duidelijk dat het voorgelegde identiteitsbewijs een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart moet zijn.

2.10. Daarnaast legde verzoekster een attest van immatriculatie nr. N0348925 voor. Het bestuur aanvaardt dit stuk terecht niet als zijnde een identiteitsbewijs daar dit document wordt afgeleverd door de gemeente, in het kader van een asielaanvraag, op basis van door verzoekster zelf verstrekte informatie. Bovendien stelt het attest van immatriculatie duidelijk dat dit document geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs uitmaakt.

2.11. Onderhavige aanvraag 9bis bevat ter bewijze van verzoeksters identiteit eveneens twee bewijzen (Nr. 06/0042 en Nr. 06/0043) van inschrijving in de gemeente Borsbeek van verzoeksters kinderen, door verzoekster als identiteitskaarten benoemd. Ook hier geldt weer dat deze documenten geen internationaal erkend paspoort, een gelijkwaardige reistitel of een nationale identiteitskaart uitmaken zoals vereist in artikel 9bis van de vreemdelingenwet en de toelichting in de omzendbrief van 21 juni 2007 (onder punt II c 1-b). Verzoekster legde deze documenten reeds voor bij haar asielaanvraag en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen stelde bij beslissing van 31 juli 2008 reeds dat deze documenten enkel aantonen dat verzoekster twee dochters heeft, waarvan er één geboren is in België.

2.12. Wat betreft verzoeksters betoog aangaande de toepassing van artikel 1 van het K.B. van 10 december 1996 betreffende de verschillende identiteitsdocumenten van kinderen onder de twaalf jaar wenst de Raad nog op te merken dat deze regelgeving voornamelijk tot doel heeft te vermijden dat minderjarige kinderen zonder documenten, die hen 'identificeerbaar' maken, door hun jonge leven dienen te gaan. De vraag naar de juridische bewijswaarde van dergelijke identiteitsstukken voor kinderen onder twaalf jaar dient hier zelfs niet beantwoord te worden. Deze stukken kunnen dan misschien de identiteit van de kinderen bewijzen, zij bewijzen niet de identiteit van verzoekster, die meerderjarig is en de titularis is van de aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 9 december 2008. Verzoekster maakt niet duidelijk hoe zij op geldige wijze haar identiteit zou bewijzen door het voorleggen van stukken die werden opgesteld aan de hand van haar persoonlijke verklaringen. Zij toont immers niet aan als zouden de geboortecertificaten zijn opgesteld op voorleggen van geldige identiteitsdocumenten. Wanneer verzoekster beweert dat een dergelijk identiteitsstuk voor kinderen onder de 12 jaar, zoals bijvoorbeeld voor het in België geboren kind, slechts kan bekomen worden mits voorlegging van een geldig identiteitsstuk door de moeder, rest enkel de vraag waarom verzoekster, als moeder, dat geldig identiteitsstuk niet wederom voorlegt bij haar voorliggende aanvraag, in een latere actualisatie of minstens de reden mededeelt waarom zij daartoe in de onmogelijk verkeert.

2.13. De samenlezing van de identiteitsstukken van de kinderen met het bewijs van immatriculatie of andere bijgebrachte documenten, waar verzoekster op doelt, is evenmin afdoende om aan de duidelijke identiteitsvereiste van artikel 9bis van de vreemdelingenwet te voldoen. Verzoekster wordt er aan herinnerd dat de toepassing van artikel 9bis een gunst en geen recht uitmaakt. Wanneer verzoekster zelfs niet aan de ontvankelijkheidsvereiste van geldige identificatie kan voldoen mag het niet verwonderen dat zij niet kan genieten van deze gunst. Verzoekster weerlegt hiermee alleszins niet dat de identiteit en de nationaliteit moet bewezen worden aan de hand van een internationaal paspoort, een gelijkwaardige reistitel of een identiteitskaart.

2.14. Verzoekster kon evenwel van de vrijstelling van de identificatievoorwaarde genieten mits zij:

"Op geldige wijze aantoonde, dat zij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België".

2.15. Verzoekster beweert in haar aanvraag of in latere actualisaties dat zij een paspoort bij de Servische ambassade zou hebben aangevraagd. Het recentste gegevens dat hierover in het administratief dossier te vinden is luidt als volgt 'verzoekster heeft tot op heden nog steeds geen paspoort ontvangen'.

2.16. Verzoekster bewijst echter op geen enkele wijze dat zij zelf persoonlijk de nodige stappen heeft ondernomen of dat zij zich persoonlijk zou hebben aangemeld bij de Servische ambassade om een vereist identiteitsdocument te verwerven. Verzoekster legt geen enkel stuk noch bewijs van enige communicatie met de Servische ambassade dienaangaande voor. Het is nochtans aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs voor te leggen. Bijgevolg wordt de uitleg van verzoekster terecht niet aanvaard door het bestuur als een toelichting waarbij zij *“op geldige wijze aantoonbaar aantoonbaar dat zij zich in de onmogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België”*.

2.17. De Raad merkt op dat verzoekster van 12 december 2008 tot en met 6 juli 2010 de tijd heeft gehad om een identiteitsdocument te bekomen van de Servische ambassade of om minstens een motivering voor te leggen die aangeeft waarom dergelijke verwerving voor haar onmogelijk is. Verzoekster liet manifest na dit te doen.

2.18. Wat betreft de opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel betoogt verzoekster dat *“op grond van de door verzoekster voorgelegde documenten kan immers niet redelijkerwijze tot het besluit gekomen worden dat de identiteit van verzoekster en haar beide kinderen niet gestaafd is”*. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, het redelijkheidsbeginsel slechts schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Wat het redelijkheidsbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (R.v.St. nr. 82.301 van 20 september), m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. De lezing van de motivering van de bestreden beslissing, die gebaseerd is op feitelijk correcte gegevens, zoals hierboven aangetoond, toont duidelijk aan dat de bestreden beslissing van het bestuur niet behept met een kennelijke onredelijkheid. Verzoekster voldeed eenvoudigweg niet aan de ontvankelijkheidsvereiste. Een schending van het redelijkheidsbeginsel ligt hier dan ook geenszins voor.

2.19. Wat betreft de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betoogt verzoekster: *“Dat de verwerende partij heeft de door verzoekster voorgelegde documenten niet grondig onderzocht zodat zij haar beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en deze beslissing niet stoelt op een correcte feitenvinding”*. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St. 167.411 van 2 februari 2007; R.v.St. nr. 154.954 van 14 februari 2006). Uit de uitvoerige motivering blijkt dat het bestuur wel degelijk een grondig onderzoek naar verzoekster aanvraag heeft gedaan en dat zij daarbij de voorliggende elementen correct heeft gekwalificeerd. Met name dat verzoekster niet voldoet aan een wettelijke ontvankelijkheidsvoorwaarde voor de toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel ligt dan ook niet voor.

2.20. Gezien de aanvraag noch van een geldig identiteitsstuk of gelijkgestelde titel, noch van een geldige verschuiving voor de ontvankelijkheidsvoorwaarde vergezeld is, besliste het bestuur terecht dat de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde vervat in artikel 9bis van de vreemdelingenwet voor voorliggende aanvraag niet werd vervuld. Verzoekster toont bijgevolg niet aan als zou artikel 9bis van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC